

SV. POTVRDA

Potvrda je sakrament Duha Svetoga. Isus Krist je začet i rođen po Duhu Svetom od Marije Djevice. Kod krštenja na Jordanu vidljivo mu je darovan Duh Sveti koji ga je "pomazao" za Mesiju. Sam je za se posvjedočio: "*Na meni je Duh Gospodnji... On me posla blagovjesnikom biti siromasima; proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima: na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje*" (Lk 4.18). Evanđelje bilježi da je u svemu svom javnom životu govorio i radio ispunjen Duhom Svetim.

Isus je i svojim učenicima obećao Duha Svetoga kao Duha istine koji će ih uvesti u svu istinu, Duha snage kojim će svjedočiti za njega. kao Duha Tješitelja i Branitelja. Obećani dar Duha primili su učenici na prve Duhove i odmah su polaganjem ruku taj dar prenosili na sve krštene. Time se događaj Duhova u Crkvi kroz sve vjekove obnavlja: Duh Sveti utvrđuje srca Isusovih učenika u vjeri, u nadi, u Ljubavi i svjedočenju.

Uz polaganje ruku brzo se kao prikladan znak potvrde pojavilo i pomazanje krizmom. Njime se označuje pomazanje Duhom Svetim, što se u Svetom pismu često spominje. Danas u svetoj potvrdi na potvrđenike, da bi primili Duha Svetoga, redovito polažu ruke biskupi, koji su nasljednici Apostola.

Potvrda nastavlja i dopunjuje ono posvećenje koje je započelo krštenjem. Zato se kod odraslih krštenika potvrda (krizma) podjeljuje odmah poslije krštenja, a slavje se dovršava euharistijom: to su tri temeljna sakramenta, oni potpuno uvode čovjeka u Crkvu i njezina dobra, iznutra ga izgrađuju i osposobljuju za život po vjeri. Zato se i zovu "sakramenti pristupa u kršćanstvo" ili "sakramenti inicijacije".

Da bi netko mogao pristupiti potvrdi, valja da je kršten, da je u milosti (tj. u prijateljstvu s Bogom i ljudima), da je prikladno poučen i da je kadar obnoviti krsna obećanja. Potvrđenici koji su bili kršteni kao mala djeca obnavljaju krsna obećanja prije potvrde: odriču se sotone i ispovijedaju krsnu vjeru. Tako svjesno i osobno prihvaćaju ono što su nekoć kao djeca primili pristankom svojih roditelja kumova i kršćanske zajednice. Bitni obred potvrde je: pomazanje krizmanim uljem na čelu, koje se izvodi polaganjem ruke i riječima:

PRIMI PEČAT DARA DUHA SVETOGA.

Potvrđenik odgovara: *AMEN.*

Tako je potvrđenik zauvijek "obilježen" Božjom ljubavlju i svojim obećanjem da će biti vjernik. Taj je "biljeg" pred Bogom "neizbrisiv".

Potvrđenike prate i predstavljaju biskupu kumovi. Prikladno je da to budu isti koji su bili i na krštenju (ali mogu biti i drugi). Budući da su kumovi pomoćnici i predvodnici u kršćanskom životu potvrđenika, osim što će mu biti prijatelji na koje će potvrđenik uvijek smjeti računati, oni valja da se ističu i uzornim kršćanskim životom:

- 1. da budu dovoljno zreli za tu zadaću;
- 2. da su kršteni te da pripadaju Katoličkoj Crkvi, da su potvrđeni i pričešćeni;
- 3. da im crkveni zakoni ne zabranjuju vršiti službu kumova.

Po sakramentu potvrde (krizme) na poseban način primamo dar Duha Svetoga koji nas ispunja svojim svjetlom i svojom snagom te nas "potvrđuje", to jest učvršćuje i utvrđuje u vjeri i ljubavi. Ono što nam Duh Sveti na otajstven način dariva i izvodi u nama po sakramentu potvrde ukratko bismo mogli izraziti ovako:

- Duh Sveti usavršuje i dopunjuje u nama unutarnju sličnost Kristu ("suobličjenje" Kristu) što nam je darovana na krštenju;
- potvrdom se krštenik potpunije i na osobniji način uključuje u Crkvu (potpunije se "ucjepljuje" u otajstveno Kristovo Tijelo i na potpuniji način postaje članom Božjega naroda). Time potvrđenik postaje sposobniji i obvezniji sudjelovati u poslanju Crkve i preuzimati u njoj službe i odgovornosti. Zato kažemo da sakramentom potvrde postajemo "odrasli", "zreli", "punoljetni" članovi Crkve;
- Duh Sveti nas ispunja svojim svjetlom da bismo što bolje mogli razumjeti ono što nam je Bog objavio, osobito po svom Sinu Isusu Kristu (Duh Sveti nas "uvodi u svu istinu");
- Duh Sveti nas ispunja svjetlom i ljubavlju da bismo u događajima i ljudima koje susrećemo mogli prepoznati Božju prisutnost i Božji poziv da se neprestano što dosljednije uključujemo u izgradnju novoga, Božjega svijeta;
- Duh Sveti nas ispunja snagom i slobodom da bismo hrabro, kao punoljetni i odrasli kršćani, mogli živjeti po vjeri i za nju svjedočiti.